

ПРЕС КЛИПИНГ

30.септембар 2011.

НАСЛОВИ

- Грађевинари се надају помоћи државе;(стр.2)
- Пензије: Партизани су сигурни; (стр.3)
- Покрет привредника: И у политику ако затреба; (стр.4)
- Захтеви синдиката Влади да помогне грађевинарству; (стр.5)
- Синдикат: Ускладити коефицијенте запосленима у затворима;(стр.6)
- Траже исплату јубиларних награда; (стр.7)
- Синдикати пред избором; (стр.8)
- Траже оставку директора; (стр.10)
- Буџет по кроју ММФ-а; (стр.12)
- Приче о реформама због ММФ;(стр.13)
- Синдикат образовања Србије тражи решење вишкова и заосталих јубиларних награда;(стр.15)
- Продужити Закон о подстицању градјевинарства;(стр.16)
- Оснивали синдикат, добили – отказ;(стр.16)
- Радници Нибенс групе 10. октобра почињу с протестима;(стр.17)

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=09&dd=30&nav_id=545780

Грађевинари се надају помоћи државе

Извор: Бета

Београд -- Синдикат радника грађевинарства затражио је да Влада Србије продужи рок важења Закона о подстицању грађевинске индустрије и на 2012. годину.

Синдикат је упозорио да грађевински радници у Србији живе у веома тешким условима, упркос мерама владе, усвајању Закона о подстицању грађевинске индустрије и продужењу важења Посебног колективног уговора за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала.

У грађевинској индустрији, како је закључено, и даље се ради у несигурним условима, радници свакодневно остају без посла, редовних исплата зарада, без редовне уплате доприноса, а многи су без икаквих примања и по више месеци.

"На десетине хиљада запослених је доведено у стање егзистенцијалне несигурности и безнађа, без достојанства и права на рад", оценили супредставници синдиката.

Републички одбор синдиката сматра да треба припремати активности имере које ће сектору грађевинарства побољшати позицију, како на домаћем тако и на иностраном тржишту.

"Влади Србије упутићемо захтев да повећа износ пореских олакшица на зараде, смањи доприносе и уведе друге стимулативне мере за грађевинска предузећа", речено је на скупу.

Како се даље наводи, синдикат тражи да се предузму хитне мере за смањење рада на црно и организује ефикасан инспекцијски надзор, као и да се кроз измене Закона о јавним набавкама, омогући домаћим грађевинским предузећима да буду извођачи на пројектима које кредитирају стране банке и фондови.

Између осталог, захтева је и да се **грађевинским предузећима омогући плаћање ПДВ-а по наплати изведених радова, а не по фактурисању, као и да се формира Министарство грађевинарства и стимулише образовање за грађевинска занимања.**

Грађевинцима боље тек 2013?

Генерални директор фабрике цемента Холцим-Србија Густаво Наваро каже да **без активније инвестиционе активности у грађевинарству нема ни веће продаје цемента, која се очекује тек 2013. године.**

"Економску кризу највише трпи грађевински сектор, а ове године је био мали број великих

инфраструктурних пројеката, као и пројеката индивидуалне изградње", објаснио је Наваро.

Он је истакао да је продаја цемента у овој фабрици на нивоу прошле године, а да се на пословање фабрике значајно одразило и недавни ембарго на Косову, где Холцим пласира око осам одсто производње.

Уз то, **на тржиште Србије је увезено око 60.000 тона цемента из Турске, Албаније и Косова, који је веома лошег квалитета**, навео је Наваро.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:347133-Penzije-Partizani-su-sigurni>

Пензије: Партизани су сигурни

Б. СТЈЕЉА

Држава, на основу посебних прописа, из буџета исплаћује скоро 100.000 пензионера. Из републичке касе у ове сврхе годишње се издваја 15,6 милијарди динара

МИНИСТАРСТВО рада и социјалне политике брине о безмало 100.000 пензионера који су своја примања остварили "по посебним прописима", и то углавном на основу старих закона још из времена бивше Југославије. Међу њима су и пензионери који су имали бенефицирани радни стаж, па тако, осим носилаца споменица, бивших партизана, академика, радника савезних министарстава..., држава обезбеђује исплату и полицајцима и рударима.

За све њих заједно, из републичке касе годишње се издваја 15,6 милијарди динара. Новац се пребацује на рачун Фонда ПИО који потом "дистрибуира" пензије онима који су их и заслужили.

ЗА СПОМЕНИЦУ 10.000 ДИНАРА САМО тројица пољопривредника у Србији примају пензију као носиоци партизанских споменица и нико од њих не пребацује 10.000 динара месечно. С друге стране, 5.197 пољопривредника добија пензију на име борачког стажа из Другог светског рата.

- Пољопривредници све до 1986. године нису морали да плаћају обавезно социјално осигурање. А када је закон измењен, онда су се регистровали у систем ПИО и то углавном као бивши борци. На овај начин су остварили стаж и право на будућу пензију - објашњава Тодовићева.

- Пензије се, осим по општим прописима, исплаћују и на основу посебних који су важили у ранијим годинама, па и у време СФРЈ. Зато данас имамо пензионере који су некада радили у савезним органима, савезном министарству иностраних послова, али и унутрашњих послова и слично - објашњава Радина Тодовић, државни секретар у Министарству рада и социјалне политике. - Осим њих, из буџета се одваја новац и за оне који су се пензионисали на основу бенефицираног радног стажа, као што је случај са делом радника из републичког и савезног МУП-а, као и са рударима јер им се 12 месеци проведених на послу рачуна као 18.

У републичком Фонду ПИО кажу да пензију, по посебним прописима, само у централној Србији прима 17.641 радник МУП и да су им просечни износи на чековима 41.100 динара. Пензију од 23.406 динара, из истог региона, у просеку прима и 2.327 рудара. Највеће износе добијају академици, па њих 31 месечно подиже 57.800 динара.

- Академици су раније примали пензију која је била тачно дефинисана законом. Данас заслужни грађани примају националне пензије, које се такође исплаћују из буџета, с тим да је то регулисано уредбом и зато би се оне пре могле назвати неком накнадом, а не пензијом - објашњава Тодовићева.

У Пензијском фонду додају и да је на њиховом списку највише пензионера који су се регистровали као борци после 1943. године и њих је укупно 55.254. Највише их живи у централној Србији и месечно примају 21.594 динара.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:347145-Pokret-privrednika-I-u-politiku-ako-zatreba>

Покрет привредника: И у политику ако затреба

С. БУЛАТОВИЋ

Представљен нови Покрет привредника чији је циљ економска реформа и стварање квалитетнијих услова пословања у Србији. Није искључена могућност да се нађу и на изборним листама

ЧЛАНОВИ најмање 50 пословних удружења, од предузетника до власника великих компанија, основали су у четвртак Покрет привредника. Главни циљ уједињених бизнисмена је брза економска реформа и стварање квалитетнијих услова пословања у Србији. Иако у програму не стоји политички ангажман, привредници не искључују могућност да се, ако ништа не постигну кроз садашње институције, нађу на изборним листама. Али ни могућност да се у политички живот укључе кроз неку од постојећих странака.

Главни фронтови на којима ће Покрет деловати су - покретање привреде, упрошћавање пословних закона и прописа у Србији и професионализација државне управе и јавног сектора.

- Овако уједињени имамо снагу да можемо најквалитетније да дођемо до циља кроз институције. Ако кроз њих не направимо покрет у реформама, размислићемо о активирању у политичком животу - рекао је Бранислав Грујић, иницијатор и координатор Покрета и власник компаније „ПСП Фарман“. - Наш циљ је мали и средњи бизнис који мора да се покрене. Србији не може да буде добро док мале фирме не стварају. Покрет неће бити заштитник личних интереса.

Србија је, како су у четвртак истакли привредници, у дубокој неликвидности и излазак из ње је први задатак. То је, сматрају, могуће кроз смањење обавезне резерве банака, које би онда понудиле повољније кредите. Србији треба развојна банка, али она никако не сме да нуди комерцијалне услове. На списку захтева је и професионализација јавног сектора, јер само

уштедом од 10 одсто на јавним набавкама, буџет би сачувао милијарду евра, поручују бизнисмени.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/280048/Zahtevi-sindikata-Vladi-da-pomogne-gradjevinarstvu>

Захтеви синдиката Влади да помогне грађевинарству

Тањуг

Чланови Републичког одбора Синдиката радника грађевинарства и Индустрије грађевинских материјала (ИГМ) Србије оценили су да грађевински радници и поред владиних мера, доношења Закона о подстицању грађевинске индустрије и продужења Посебног колективног уговора, живе у веома тешким и несигурним условима.

Констатовано је да они свакодневно остају без посла, без редовне исплате зарада и уплате доприноса, а многи су без икаквих примања и по више месеци. На десетине хиљада запослених је доведено у стање егзистенцијалне несигурности и безнађа, без достојанства и права на рад, наводи се у данашњем саопштењу, тог синдиката.

Због тога је Синдикат одлучио да упути влади захтеве да продужи рок важења Закона о подстицању грађевинске индустрије Србије и за 2012. годину, да повећа износ пореских олакшица на зараде, смањи доприносе и уведе друге стимулативне мере за грађевинска предузећа, да предузме хитне мере за смањење рада на црно и организује ефикасан инспекцијски надзор.

Синдикат захтева и да се кроз измене Закона о јавним набавкама, омогући домаћим грађевинским предузећима да буду извођачи на пројектима које кредитирају стране банке и фондови и на тај начин обезбеди пуну упосленост наших грађевинских предузећа и спречи одливање средстава у иностранство.

"Условљавање страних банака и фондова ко ће добити послове је неосновано, јер нису у питању бесповратна средства већ кредити које Србија, односно њени грађани морају да враћају", наводи синдикат.

Синдикалци захтевају да влада помогне стварању услова за интензивнији наступ наших предузећа у иностранству, оснивањем специјализоване банке за брзо и лако обезбеђивање банкарских гаранција, да обезбеди повољније услове кредитирања грађана за куповину станова, као и да донесе законска акта да се грађанима омогући куповина станова на лизинг.

Један од захтева је да се хитно у разговору са Народном банком Србије анализира њена одлука о повећању депозита грађана за добијање стамбених кредита и проценат учешћа врати на пређашње стање, од 10 одсто, као и да се омогући грађевинским предузећима плаћање ПДВ-а, по наплати изведених радова, а не по фактурисању.

Сидикалци захтевају да се формира Министарство грађевинарства и да се стимулишу образовање за грађевинска занимања.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/279995/Sindikati-Uskladiti-koeficijente-zaposlenima-u-zatvorima>

Синдикат: Ускладити коефицијенте запосленима у затворима

Танјуг

Јединствена синдикална организација запослених у установама за извршење кривичних санкција најавила је данас да ће "предузети радикалне мере", уколико од септембра не буду уједначени коефицијенти запосленима у затворима и за тај месец исплаћена стимулација.

Тај синдикат тражи и исплату заосталих дневница и путних трошкова и упозорава да ће, уколико Министарство правде "поново пронађе резервни синдикат" који није репрезентативан, покренути судски спор против државе.

У саопштењу се наводи да су незадовољни састанком са представницима Управе за извршење кривичних санкција, са којом су почетком фебруара потписали Платформу за усклађивање зарада запослених у управи за извршење кривичних санкција.

Одређени број запослених добио је повећање зарада, али не и они који раде у Служби обезбеђења, тврди Јединствена синдикална организација запослених у установама за извршење кривичних санкција.

Њима је, како се наводи, исплаћивана стимулација орочена до доношења уредбе која би обухватила и медицинске техничаре и сараднике запослене у Специјалној затворској болници, а која још није донета.

Тако, медицински радници у затворима имају ниже зараде, не само од запослених у општем режиму здравства, него и од референата, што је, према оцени синдиката, недопустиво имајући у виду специфичност послова које обављају.

Та синдикална организација је навела да је у Министарству правде добила информацију да су средства ребалансом буџета одобрена, али да новца за исплату нема.

У Служби за обезбеђење запослено је 2.100 радника, који су подељени у пет смена, па, додаје се у саопштењу, 12.000 осуђених и притворених, заправо, у сваком моменту чува само 300 запослених радника, јер њих 125-ор чини командни кадар.

И Синдикат образовања Србије размишља о ступању у штрајк

Траже исплату јубиларних награда

Аутор: В. А.

Београд - Синдикат образовања Србије ће на седници Републичког одбора крајем октобра размотрити могућност ступања у штрајк, уколико до тада не буду исплаћене јубиларне награде за 2009. и 2010. годину, најавио је на јучерашњој конференцији за новинаре Бранислав Павловић, председник Синдиката образовања Србије.

Он је подсетио да исплату јубиларних награда већ две године чека око 10.000 запослених и додао да је „апсолутно уверен да су јубиларне награде могле да буду исплаћене и пре ребаланса буџета, јер се не ради о превеликој суми“.

- Иако су према потписаном протоколу из фебруара јубиларне награде за 2009. и 2010. године већ требале да буду исплаћене, почетак исплате се стално одлаже и помера. Према најновијим информацијама, скупштинска расправа о ребалансу буџета почеће тек 11. октобра, а колико ће да траје, шта ће бити усвојено и када ће после тога и на који начин бити исплаћене јубиларне награде, нико не зна - каже Павловић.

Он је истакао да би по колективном уговору у октобру требало да се преговара о цени рада за идућу годину, али да још нема најаву да ли ће до тога доћи. Павловић је оценио да је предлог закона о штрајку неприхватљив, јер је реч о „закону који би на све начине да угуши синдикалне слободе и спречи или минимизира штрајк“.

Унија синдиката просветних радника Србије најавила је раније да ће 3. октобра одржати штрајк упозорења у школама, ако Влада не исплати јубиларне награде за 2009. и 2010. годину и заостале отпремнине до 30. септембра или не да писану гаранцију да ће то учинити до 14. октобра.

Обрадовић: Нема потребе за штрајком

Министар просвете и науке Жарко Обрадовић поручио је јуче синдикатима да нема потребе за штрајком, јер ће држава исплатити све преузете обавезе. Обрадовић је позвао синдикате да буду стрпљиви и додао да ће новац за јубиларне награде за 2009. и 2010. годину бити обезбеђен ребалансом буџета. Министар је рекао да ће о овој теми разговарати са премијером Мирком Цветковићем.

Радничке организације у шкрипцу своје немоћи и могућности учествовања у политичкој борби

Синдикати пред избором

ЛИЧНИ СТАВ

Аутор: Бојан Лађевац

У периоду предизборног загревања, на прилично изненађење политичких актера, али и чланства синдиката огласио се председник највеће синдикалне централе Љубисав Орбовић, са најавом јачег ангажовања његовог синдиката у политици, при чему тада није искључио ни стварање синдикалне партије. Орбовић је ову одлуку образложио недовољном снагом синдиката, који упркос великом ангажовању, не успева да оствари утицај на процесе доношења одлука у земљи и тако спречи ерозију животног стандарда радништва.

Иако су, након прекјучерашњег сусрета овог синдикалног лидера са Томиславом Николићем, председником Српске напредне странке, где су обојица нагласили да неће правити „политички савез“, ове најаве релативизоване, очигледно је да овај синдикат опипава политички терен. Подсетимо, Орбовић је сада рекао да Самостални синдикат неће улазити у власт и да су разговори са партијама један вид „политичког ангажовања“.

Да је одсуство битног утицаја синдиката више него видљиво није потребно много доказивати. Оно је присутно у Социјално-економском савету, где се на пример и „минорни“ минималац, с обзиром на време потрошено на преговоре око њега, може славити као успех. То је видљиво и по мобилизационој немоћи синдикалних централа, које нису успеле да организују веће заједничке протесте за све године стагнације положаја радника у Србији.

У изјавама замагљеним објашњењима о процедуралним интерним саветовањима, још увек нема јаснијих сигнала о форми и обиму овог политичког ангажмана. Ипак, могу се замислити три сценарија деловања синдиката или више њих:

1. Оснивање нове политичке партије, чиме поверење свог чланства стављају на вагу на једном од следећих избора.
2. Јавно подржавање неке политичке опције, односно странке у предизборној кампањи.
3. Много активније укључивање у лобирање за синдикалне и радничке интересе у демократским институцијама, а пре свега у парламенту.

Ваља нагласити да формирање политичко-синдикалне странке не би била специфичност српских околности, већ пре анахроност развоја источноевропских политичких и индустријских односа. Самостални синдикат у Србији вукао је за собом претешки тег трансемисионог апарата претходних режима. У периоду после демократских промена ову улогу замењује ролом

релативно пасивног и немоћног посматрача у бруталној приватизацији и деиндустријализацији земље. Поверење јавности у синдикални покрет уопште пада на најниже гране.

Истовремено, персонализација организације као феномен, није заобишла ни синдикате. Вероватно је да ће и синдикалне организације бити поистовећиване са својим дугогодишњим функционерима. Бирачи у том случају тешко могу да виде реформисане демократске институције са капацитетом за остваривање шире постављених друштвених циљева, напротив, препознаће релативно истакнута медијска лица и имена, која, по њима, покушавају да их на овај или онај начин заведу. Поред тога, мало је вероватно да се ускоро може замислити превазилажење фрагментираности синдикалног покрета, која би помогла убедљивијој кампањи и утемељењу бирачке базе.

Оно што ипак може бити извесни почетни капитал, јесте већ изграђена регионална мрежа повереника и већа, која се лако може прекомпоновати у партијску инфраструктуру, као и удео синдикално организованих радника у укупном броју запослених од 25 до 30 процената. Овај релативно велики број потенцијалних бирача не сме се потценити с обзиром на тренутни „уцењивачки“ карактер мањих странака у коалицијама, а може служити и као објашњење за иницијална разматрања евентуалног ступања у политичку арену.

Ако се нека од централа радничких организација, као што разматрају у Савезу самосталних синдиката, ипак одлучи да се определи за јавну подршку некој политичкој опцији, имаће веома тежак задатак при избору партнерске партије. Традиционална веза синдиката и социјалдемократских партија, какву знамо из индустријских европских земаља, благо речено не функционише добро у овдашњим условима. Српску сцену карактерише другачија политичка и идеолошка матрица, па се и партије које су чланице европских социјалдемократских удружења, као што је то социјалистичка интернационала, не могу похвалити јаснијом идеолошком оријентацијом у истом правцу.

Синдикатима недостају и конкретнији социјално-економски програми са којима би могли да се идентификују. Тренутно најјача политичка опција са социјалдемократском етикетом јесте свакако она коју нуди Демократска странка. Међутим, поједини кадрови ове партије директно су учествовали у једној од најнеуспешнијих транзиција Европе, која још траје, и свакако се по економској оси и бирачком телу могу више поредити са грађанским централним блоком, а мање са традиционалном европском левицом. Остатак лево декларисане стране политичке сцене чини још неколико партија мање снаге, додуше са солидним коалиционим потенцијалом, као и случај рецентном историјом оптерећеног СПС-а. Одлучујући се за једну од ових партија синдикати улазе у енорман конфликтни ризик, јер пружајући подршку при изборима настаје асиметрични аранжман, у коме изворни циљеви синдиката, као што су сигурност, запошљавање, достојан рад, постају другоразредни у грозничавој борби за моћ, власт и функције. Ови „програмирани“ конфликтни односи могу још више ослабити и дискредитовати синдикални покрет.

Како иницијативе за важне државне одлуке још увек долазе од Владе и мање или више харизматичних лидера, а онда се директним и бочним путевима спуштају у друштвене групе на разматрање, тешко се може говорити и о озбиљнијем лобирању синдиката за своје интересе. За супротстављање овом инверзном лобирању власти синдикална моћ је још увек недовољна. Они су, додуше, радо виђени гости партијских конгреса и прослава, а онда бивају заборављени у неком запећку, да моле за пажњу и учешће у разматрању и креирању законских предлога, у

доношењу одлука о ублажавању последица кризе, у саветовању са ММФ-ом... Овакву судбину окретања леђа вероватно би доживела и евентуална иницијатива о увођењу такозване синдикалне столице у парламенту и сличне иницијативе.

Синдикати би зато требало да аналитички сагледају ситуацију и идентификују своје опције. У том смислу, коришћење наведених опција дозвољени су и пожељни само ако користе синдикалној ревитализацији. Један озбиљан „играч“ се не препушта илузији драматичног побољшавања својих интереса кроз одабир једног од ова три пута. Али он их се, свакако, не одриче. Неопходно је и упоредо фокусирање на модернизацију и јачање сопствених преговарачких и организационих капацитета кроз постојеће ресурсе.

Ваљало би окренути се организовању синдиката у новим, неконвенционалним делатностима, грчевито се држати традиционалних синдикалних грана, и уједно водити агресивне методе регрутовања нових чланова, стилем и техникама сличним као у кампањама невладиних организација и разних друштвених покрета. Поред ових начина деловања, синдикат се, поготово не у изборној кампањи, не сме одрећи ни снаге ширег социјалног покрета и ваља да наступи са акцијама и паролама формулисаним и прихватљивим за шире слојеве и ван радничког контекста. Тако би на дуже стазе могло доћи до јачања друштвене улоге и отварања могућности за учешће у тражењу адекватног политичког правца земље.

Аутор је координатор за пројекте са синдикатима Фондације Фридрих Еберт у Београду

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/traze_ostavku_direktora_55.html?news_id=224788

Запослени у Институту за јавно здравље јуче протестовали испред градске скупштине у Крагујевцу

Траже оставку директора

Аутор: З. Радовановић

Крагујевац - Више десетина побуњених радника крагујевачког Института за јавно здравље, који су у штрајку од почетка ове седмице, протестовали су јуче пред крагујевачком градском Скупштином, како би и „званичнике локалне самоуправе директно обавестили о све незавидној ситуацији у тој установи и њиховим захтевима за спречавање даљег пропадања Института“.

Председница Синдиката и Штрајкачког одбора у Институту прочитала је на скупу пред зградом градске скупштине обраћање запослених у тој установи градоначелнику Верољубу Стевановићу, у којем се, између осталог, наглашава да је Институт презадужен, да се зараде исплаћују нередовно и неретко нерегуларно, те да већ три месеца пословање Института контролишу инспектори за привредни криминал МУП Србије...

- Још крајем маја ове године, 91 од 132 радника Института потписало је петицију за смену директора установе Драгољуба Ђокића, коју смо послали на вашу и адресе надлежних државних органа и институција. У петицији констатујемо да је Институт од доласка Ђокића на

његово чело почео финансијски да пропада. На нашу петицију, међутим, нико од надлежних није реаговао, истакла је докторка Ивановић.

Она је окупљене обавестила да је на рачуну Института, пре две године, када је Ђокић дошао на место директора те установе, било 16 милиона динара, те да је данас на том истом рачуну минус од 44 милиона динара или 440.000 евра.

Докторка Ивановић нашем листу је рекла да је директор Ђокић јуче ангажовао приватно обезбеђење из Београда, које је, према њеним речима, платио новцем Института, и које је у преподневним сатима тражило да се сви који улазе у установу потписују. Запослени у Институту одбили су тај захтев, а припадници обезбеђења су се, тврди Ивановићева, у неко доба дана разишли, отказавши послушност свом шефу.

Директор Ђокић је, истичу у Штрајкачком одбору, јуче пре подне тврдио да су га побуњени радници закључали у установи, те да, због тога не може да држи наставу на овдашњем Медицинском факултету. Фоторепортери локалних медија су, међутим, „овековечили“ да Ђокић седи у својој незакључаној канцеларији, и да му нико не ограничава слободу кретања.

Штрајк и протести запослених у Институту за јавно здравље у Крагујевцу наставља се до испуњења захтева штрајкача.

Разговор са градоначелником

Градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић примио је јуче представнике Штрајкачког одбора запослених у Институту за јавно здравље, којима је обећао да ће још током дана о ситуацији у тој установи да разговара са председницом Скупштине Србије Славицом Ђукић Дејановић и са министром здравља Зораном Станковићем. О исходу тих разговора, Стевановић штрајкаче треба да обавести током дана. Стевановић је најавио и да ће у понедељак, у згради Скупштине града, да се састане са свим незадовољним радницима Института.

„Довела те Славица...“

Штрајкачи из крагујевачког Института за јавно здравље носили су на јучерашњем протесту бројне транспаренте, чије су ударне натписе и скандирали. Тако се јуче орило од скандирања - „Довела те Славица, одвешће те марица“ и „Ухапсите лопове“. Председница Штрајкачког одбира Драгана Ивановић новинарима је јуче рекла да Синдикат Института има сазнања да је полиција против директора Ђокића поднела кривичну пријаву због злоупотребе положаја.

Буџет по кроју ММФ-а

Смањење капиталних расхода није економски пожељно, Закон о финансирању локалне самоуправе фискално неодговоран, оцене су Фискалног савета

Ребаланс буџета, односно прекрајање државне касе, у складу је договором који је Србија постигла са Међународним монетарним фондом. Ова оцена налази се у најновијем извештају Фискалног савета који је јуче прослеђен парламенту.

У овом документу се потврђује и да је минус на нивоу целе државе, који укључује и дефиците локалних самоуправа, покрајине и фондове, смањен захваљујући сопственим приходима Фонда за заштиту животне средине, као и Буџетског фонда за воде, Управе за трезор и Министарства правде. То значи да ови буџетски корисници до краја године неће потрошити део средстава која прикупе од припадајућих накнада и такса и да ће бити у суфициту. Тиме је потврђено писање „Политике” да је захваљујући овим приходима Министарство финансија успело да минус у републичком буџету повећа са 120 на 142 милијарде динара. Фискални савет ипак задржава резерву да је планиране уштеде од девет милијарди динара из сопствених прихода буџетских корисника могуће остварити.

– Укупни сопствени приходи буџетских корисника износе око 80 милијарди динара. А планиране уштеде су веома велике – премашују 10 одсто укупних сопствених прихода – наводи се у извештају.

Због тога је као добра мера оцењено то што се у ребалансу буџета уводи додатна гаранција за остварење овог плана. Тако се предвиђа да уколико се у новембру утврди да лимити трошења код буџетских корисника нису довољни да обезбеде суфицит на сопственим приходима у износу од девет милијарди динара, ребалансом је предвиђено да се аутоматски примене додатна ограничења потрошње.

Чувари државне касе оцењују да је повећање дефицита у буџету у складу са правилима јер је процена економског раста за ову годину смањена са три на два одсто. А према Закону о буџетском систему нижи привредни раст води ка повећању минуса у каси.

Иако чланови Фискалног савета оцењују да је смањење расхода у републичкој каси за око 19 милијарди динара оправдано, с обзиром на наставак успоравања привредне активности и у трећем кварталу ове године, додају и да постоји ризик додатног смањења републичких прихода.

– Ризике пре свега видимо на позицијама прихода од акциза и уколико се они остваре, приходи би могли бити умањени за додатних од четири до осам милијарди до краја године – наводи се у извештају.

Чланови Фискалног савета оцењују и да смањење капиталних расхода у ребалансу није економски пожељно, имајући у виду позитиван допринос инвестиција развоју.

Према њиховој оцени, ребаланс буџета је показао и да су измене Закона о финансирању локалне самоуправе брзоплето усвојене. Тај потез се у извештају оцењује као неодговоран, а пакет којим су локалне самоуправе добиле веће приходе није фискално неутралан. То значи да има негативне ефекте на републички буџет у износу од осам милијарди динара које се морају надокнадити.

Државни дуг ће до краја године остати испод законског ограничења од 45 одсто бруто домаћег производа, чак и након новог задуживања у износу од милијарду долара, оцењује се у извештају.

– Међутим, јавни дуг се приближио законски дефинисаној граници што додатно намеће доследну примену фискалних правила и постепено смањивање фискалног дефицита. Закон о реституцији повећава јавни дуг у дозвољеним границама одређеним Законом о буџетском систему, па неће угрозити макроекономску стабилност земље – наводи се у овом документу.

А. Телесковић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Price-o-reformama-zbog-MMF.sr.html>

Приче о реформама због ММФ

Све док постоји простор за задуживање и док држава буде имала шта да прода, структурне измене, на које се власт позива, нису могуће, кажу економисти

Да ли је прича о штедњи и стезању каиша државних званичника у време посете Међународном монетарном фонду била само за једнократну употребу? Има ли уопште воље за тако нечим, када је добро познато да се спремају избори и да ли је наредних годину дана изгубљено за реформе у Србији? Имамо богато искуства да се у периоду пред изборе ништа не мења, а да се на посао не приања ни скоро пола године после њих, колико политичким чиниоцима треба да се „пресаберу” с доласком на власти.

Владимир Глигоров, сарадник Бечког економског института, каже да је тешко очекивати озбиљније реформе пре избора, али да то није једини проблем.

– Уколико би се наставиле негативне тенденције са падом дохотка и смањењем запослености, ова, а могуће је и идућа влада неће имати подршку за реформе. Ништа ту ММФ не може да учини, јер је његов утицај значајан када је криза акутна или ако она прети да се развије, али ако земља крене путем стагнације или спорог раста ММФ може да саветује и да слуша како једна или друга влада имају добре намере, али ако политичке воље и подршке нема, ту ММФ не може ништа да уради. Како је, да парафразирам Тому Николића, партијама добро и када је привредни раст брз и када га нема, тешко је видети зашто би оне промениле своје понашање. Поред тога, јавни дуг јошнеко време може да се повећава, а ту је и инфлаторно финансирање јавних прихода па – док траје – казао је Глигоров.

У очекивању избора нормално је да се „изгуби” неко време, јер се не зна ко ће да победи, сматра Мирослав Прокопијевић, научни саветник Института за европске студије. У ситуацији да су резултати избора извеснији, они који побеђују и овај период би, теоријски, могли ефикасније да искористе. Али проблем овдашњих политичара је тај да, када би и били сигурни да ће да уђу у власт, не знају шта им је, заправо, политика.

– Уместо реформи проблеми се решавају задуживањем и све док је тако неће бити мотива за штедњу и реформе. Ова влада је за време свог мандата јавни дуг увећала за око пет милијарди евра. Тек када цена задуживања буде превисока и када држава све теже буде долазила до новца за своје расходе размишљаће се о реформама. И све док буде државне имовине која може да се прода попут Телекома, Електропривреде, државног земљишта. Тек тада ће плате и пензије да падну на ниво на који морају да буду према нашој економској снази – сматра Прокопијевић.

– Не можемо ми да имамо стопу раста од свега један - два одсто, а да се задужујемо, после одбитка инфлације, по шест, седам, осам одсто. То једноставно није одрживо. Тиме товаримо дуг на све слабију привреду. При том, кажемо да ће раст БДП бити три, а после се испостави да је свега један одсто, чиме се само врши притисак на инфлацију – додао је Прокопијевић.

Због све већег дефицита у буџету, који је за седам месеци достигао 87,7 милијарди динара, а укупно пројектовани за ову годину је 120 милијарди динара, неминовно се намеће питање из којих извора ће се нарастајући дефицит финансирати. Чињеница је да државне обвезнице с краћим периодом доспећа имају одличну продају. На пример, оне на три месеца чак стопостотну. Оне с дужим роковима доспећа, које држави праве мањи терет, за инвеститоре су много ризичније и теже се одлучују да их купе и то упркос високим каматним стопама од чак 14,5 одсто које држава на њих даје. За многе је врло непријатно звучала вест да је на последњој аукцији трогодишњих записа вредних 300 милиона динара успешност продаје била непуних три одсто и то упркос тако високој камати.

Познаваоци прилика кажу да то још није никакав разлог за узбуну у Министарству финансија, већ да је најаве емитовања еврообвезница на међународном тржишту отерала инвеститоре. Сигурније им је, кажу, да купе еврообвезнице с каматом од, на пример, седам одсто, него да ризикују с динарским обвезницама, па макар обезбеђивале и, сада посматрано, високу стопу приноса.

Недавно смо се продајом еврообвезница по камати од 7,25 одсто задужили још милијарду долара, са роком отплате на десет година.

Ј. Рабреновић

Аутор: Добрила Солеша

Синдикат образовања Србије тражи решење вишкова и заосталих јубиларних награда

Вишак 5.000 просветара

Иако је привреда "очистила" готово већину вишкова радне снаге ради технолошких промена или приватизације, у просвети се још увек "ломе копља" како почети решавати овај проблем. Бранислав Павловић, председник Синдиката образовања Србије истиче да се ради о сложеном и осетљивом процесу, којему се сада прилази кампањски. "Потпуно је апсурдно да из Министарства просвете стижу информације да је само 158 оних који не држе ни један час, те да мањак часова од 10 до 50 одсто има 2.100 наставника. Узимајући у обзир неповољна демографска кретања и пад броја ђака, те промену начина финансирања од 2014. године, према броју ученика, процењујемо да треба далеко озбиљније третирати вишкове. У Бугарској је, на пример, та промена "избацила" 20 одсто особља из школа, истакао је Павловић јуче на прес-конференцији.

"Према нашим проценама објективно постоји више од 5.000 наставника који су испунили један од услова за пензију, 35 година стажа или им фали неколико година до старосне границе. Ради се углавном о женама, а већина би радо прихватила одлазак из учионица, под условом да им се исплати предложена отпремнина од три до шест бруто зарада", тврди Павловић. Он додаје да није на синдикатима да се мешају у послове ресора око броја прекобројних, али овај проблем ће дугорочно ескалирати и бити још актуелнији због кризе и нараслих дефицита пензијског система. Проблематика финансирања образовања већ је - дежурна тема. "Обећане исплате јубиларних награда за 2009. и 2010. годину за око 10.000 радника у укупном износу од око 600 милиона динара никако да "легну" на рачуне. Почетак исплате се одлаже, још од јуна, а најновија најава министра Жарка Обрадовића је да се чека ребаланс буџета, о чему тек 11. октобра почиње расправа. Иначе многи чекају ту награду у висини од 30 до 50 хиљада динара за 10, 20 или 30 година службе. Што се тиче награда за 2011. годину, тек ту ће да буде "вашар" јер је исплата спуштена на ниво и одговорност општина, а чак је и градоначелник Јагодине Драган Марковић Палма рекао да за то неће дати ни - паре. Додатну конфузију унео је и сам министар несмотрено изјавивши да ће награде за ову годину бити исплаћене до септембра, а ми верујемо да је то могуће тек до краја године, каже Павловић. Отпремине за просветаре у Војводини су такође још спорне, а премијер Мирко Цветковић навео је да ће се то решавати на нивоу републичког а не покрајинског буџета, тврде у овом синдикату.

Поново штрајк? Главни одбор СОС-а донеће вероватно одлуку о генералном штрајку уколико се до краја октобра не исплате заостале јубиларне награде просветарима. Очекујемо преговоре не само око ове 'вруће' теме већ и око цене рада за наредну годину, што је регулисано колективним уговором. С обзиром на танко 'скројен' буџет и планиране оквире, може се очекивати повишица у малом распону од 4,5 до пет одсто", најављује Павловић.

Продужити Закон о подстицању градјевинарства

БЕОГРАД, 29. септембра 2011. (Бета) - Синдикат радника градјевинарства и индустрије градјевинског материјала затражио је у четвртак да Влада Србије продужи рок важења Закона о подстицању градјевинске индустрије и на 2012. годину.

Синдикат је упозорио да градјевински радници у Србији живе у веома тешким условима, упркос мерама владе, усвајању Закона о подстицању градјевинске индустрије и продужењу важења Посебног колективног уговора за градјевинарство и индустрију градјевинског материјала.

У градјевинској индустрији, како је закључено, и даље се ради у несигурним условима, радници свакодневно остају без посла, редовних исплата зарада, без редовне уплате доприноса, а многи су без икаквих примања и по више месеци, саопштено је на седници синдиката у Београду.

Републички одбор синдиката сматра да треба припремати активности и мере које ће сектору градјевинарства побољшати позицију, како на домаћем тако и на иностраном тржишту.

ШУМАДИЈА ПРЕС

Оснивали синдикат, добили - отказ

Тројица радника Приватног предузећа „Санел“ у Крагујевцу – Стеван Смиљанић, Александар Гачевић и Небојша Радосављевић добили су отказ, како је објашњено „због организационих и технолошких промена у предузећу“.

О овом случају Савез самосталних синдиката у Крагујевцу обавестио је јавност, образложивши да је прави разлог, у ствари, тај што су покушали да у предузећу оснују синдикалну организацију.

Како тврде у Синдикату поменути радници су више година радили у „Санелу“ на одговорним пословима, тако да наведени разлози за раскид уговора о раду са њима, у Синдикату сматрају, нису истинити.

- Савез самосталних синдиката Крагујевцу пружиће правну и сваку другу помоћ тројници отпуштених радника, поднеће тужбу суду и Инспекцији рада, а о свему ће обавестити и министра рада и социјалне политике Расима Љајића, од кога ћемо тражити реакцију државе како у овом, тако и у осталим сличним случајевима – наводи се у саопштењу Синдиката, у којем се указује и на незавидан положај радника, нарочито код приватних послодаваца.

Аутор / извор: Шумадијапрес

БИЗНИС НОВИНЕ

<http://www.biznisnovine.com/cms/item/stories/sr.html?view=story&id=54683>

Радници Нибенс групе 10. октобра почињу с протестима

(Бизнис)

Синдикати предузећа за путеве "Београд", "Ниш", "Брање", "Крагујевац" и "Војводинапут Бачкапут" почеће 10. октобра с преотестима у Београду који ће трајати док се не исплате заостале зараде радницима и обезбеде средства за наставак рада предузећа, саопстиле су јуче те синдикалне организације

На јучерашњем састанку председника тих синдиката закључено је да радници тих пет предузећа "Нибенс групе" немају избора.

Они су упутили дописе премијеру Мирку Цветковићу, директору ЈП "Путеви Србије" Зорану Дробњаку, кључним банкама и гувернеру Народне банке Србије Дејану Шошкићу у којима се инсистира да се реши проблем запослених у тим предузећима.

"Пет хиљада радника и њихових породица гладују", закључено је на састанку.

Радници тих пет предузећа "Нибенс групе" који су од маја ове године протестовали у већим градовима Србије и на аутопутевима, изразили су очекивање да ће грађани Београда показати разумевање за њихов протест.

У саставу "Нибенс групе" сада је 12 предузећа која запошљавају 5.200 радника, од којих је већина на принудном одмору због блокаде рацуна фирме и нагомиланих дугова.

Путарска предузећа "Нибенс групе" дугују банакама око 130 милиона евра.

Власник компаније Мило Ђурашковић и седам руководилаца у путарским предузећима из "Нибенс групе" ухапшени су у мају под сумњом да су од 2007. до 2010. године извлачили новац из крушевачке фабрике мазива ФАМ преко других фирми које су у Ђурашковићевом власништву.

Штета нанета ФАМ-у износи више од 32 милиона евра.